

Színfalak mögötti betekintés a SZALAGAVATÓBA

A végzős diákok életében talán az egyik legfontosabb esemény, amelyre mindenki életében egyszer kerül sor. A miénk is eljött és őszintén merem állítani, hogy örökké a szívünkbe zárhatjuk ezt az emléket.

Már 9.-ben is erről beszéltünk páran, hogy mennyire várjuk és milyen izgatottak vagyunk miatta. Minden évben elhangzottak ezek a mondatok, és amikor ott álltunk a színpadon osztálytársaimmal, a lányok mind gyönyörű keringőruhában, a fiúk pedig elegáns frakkban... a pillanatnyi érzés leírhatatlan. Szeptembertől kezdtük a táncokat betanulni azért, hogy azon az estén, amikor előadjuk mind a szülők, mind a tanáraink és nem utolsósorban mi magunk is láthassuk és érezhessük, hogy miként épül fel osztályunk. Úgy gondolom, hogy a szalagavató önmagában is gyönyörű esemény és nekünk sikerült szerintem ezen is emelni. A beszédek, amelyeket két osztálytársam írt és mondott el, számomra nagyon meghatározó volt, hiszen 4 közösen eltöltött évet idéztek fel benne minden apró, de számunkra fontos eseménnyel. A táncok- szerintem mindenki egyetértene velem- nagyon jól sikerültek. Felemelő érzés volt a saját osztályommal közösen táncolni.

Összességében nagyon jónak életem meg a szalagavatónkat, szerintem nagyon szép estét tudhatunk a hátunk mögött, és biztosan mindenki szép emlékként fog visszatekinteni rá.

(Szegedi Szilvia)

Az előkészületek már napokkal azután kezdődtek, hogy a tavalyi 12.-esek letudták a saját szalagavatójukat. Lelkes osztályfőnökünk azon nyomban lecsapott újra a Kőrösire és kezdődtek is a kérdezősködések: „Leszel a párom...?” „Kivel fogsz táncolni?” „X-Y még szabad a keringőre?”. Viszont a legfontosabb dolgok csak pár hónappal előtte lettek eldöntve. Mik lesznek a zenék, milyen táncot akarunk, kinek hogyan mondják be a nevét, együtt vagy külön vegyük az öltönyt, a lányok honnan béreljék a keringőre a ruhájukat, és még sorolhatnám. Kisebbségi csetepaté ki is tört pár kérdés miatt, és az osztály megosztó véleménye miatt. Amint elérkezett a nagy nap, mindenkin látszódtott valamilyen szintű félelem és aggodás, hogy „Jézusom, most ki kell sétálnom több száz ember előtt!!!!”, de ez gyorsan elmúlt és mindenki megkönnyebbült. A következő másfél- két óra csak rólunk szólt, és az együtt töltött 3-4 évről. Öröm volt látni mindenki arcán a mosolyt, amikor megkapták a szalagjukat, illetve a produkciók utáni megkönnyebbülést is. Utólag is szeretném megköszönni az egész osztálynak és osztályfőnökünknek is a rengeteg segítséget és örökkévaló kitartást.

(Háry Gergő)

Szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki segített a szervezésben és a kivitelezésben. Minden előzetes elképzelésünket felülírta ez az este. Mivel egész életünkben csak egyetlen ilyen esemény van, hálásak vagyunk, hogy ilyen jól sikerült.

(Tóth Dávid)

